

תת"ע 8521/02/17 - חנאן מוגרבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8521-02-17 מדינת ישראל נ' מוגרבי
תיק חיצוני: 90507166099

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	חנאן מוגרבי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 9.5.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליה קנס בסך 1,000 ₪.
3. ב"כ המבקשת טען כי למבקשת מספר רכבים הנמצאים בבעלותה היות שלמבקשת יש עסק למשלוחים ועובדיה הם שנוהגים ברכבים ומחזיקים בהם. טען כי לאחר שקיבלה המבקשת את הדו"ח פנתה יחד עם נהג הרכב, מר מוסטפא מחמוד, לעו"ד על מנת שהדו"ח יוסב על שמו, ובתאריך 13.3.17 חתם הנהג על תצהיר, אשר צורף לבקשה. טען כי לאחר החתימה על התצהיר המבקשת הייתה בטוחה שהדו"ח יוסב על שם הנהג בפועל אך להפתעה התקבלה בביתה הודעה ממשרד הרישוי על צבירת נקודות בגין דו"ח זה. טען כי עד לאותו מועד המבקשת כלל לא ידעה אודות גזר הדין והעובדה שנשפטה בהיעדרה. טען כי לאור ההתפתחויות האחרונות בעניין המצלמות קיים חשש אמיתי לעיוות דין באם לא יתאפשר למבקשת להמתין להחלטה עקרונית. טען כי רישיון הנהיגה משמש את המבקשת לצורכי פרנסתה. לאור האמור ביקש ליתן למבקשת יומה בבית המשפט ולאפשר לה להסב הדו"ח על שם הנהג בפועל.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי קיים אישור מסירה כדיון, וצירפה האישור.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר נשלח לכתובתה של המבקשת והיא אף קיבלה אותו לידיה וחתמה על אישור המסירה.

8. יחד עם זאת, המבקשת העלתה טענת הגנה אפשרית הנתמכת בתצהירו של מר מוסטפא מחמוד ולפיו הוא זה שנהג ברכב בעת ביצוע העבירה ולא המבקשת. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לה יומה בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות.

9. סיכומי של דבר, אני מקבלת הבקשה ומורה על ביטול פסק הדין אך זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 800 ₪, אשר ישולם על ידי המבקשת עד ליום 2.12.18 שאחרת יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשע"ט, 06 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.